ਏਐਸਐਸਟੀ. ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਈ. ਪੀ. ਐੱਫ. ਓ., ਬਰੇਲੀ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂ. ਪੀ. ਸਟੇਟ ਵਾਰਹਾਊਜ਼ਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6295/2019)

14 ਅਗਸਤ, 2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ, 1952: ਐਸ. ਐਸ. 2(f), 7A-ਨਿਗਮ ਦੇ ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ (ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ 159) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ-ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕ-ਨਿਗਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰਨ, ਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਗਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਐਕਟ-ਐਪ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਨਿਗਮ (ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ) ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ (ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ) ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਮਾੜੀ ਸੀ-ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪੀ. ਐੱਫ. ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੀ. ਐੱਫ. ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। 2(ਐੱਫ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ-ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ-ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ,

1947-ਲੇਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 18,19,20,21 ਅਤੇ 22] [241-ਈ-ਐਚ; 242-ਏ-ਡੀ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6295/2019

ਸਿਵਲ ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 27.08.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। 2011 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 49599।

ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ, ਰਿਸ਼ੀ ਕੇ. ਅਵਸਥੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ, ਸਮਰਹਰ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪੀ. ਐੱਨ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਆਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਨੀਰਜ ਝਾਅ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਿੰਘ, ਨਿਕਿਲੇਸ਼ ਰਾਮਚੰਦਰਨ, ਆਰ. ਆਰ. ਰਾਜੇਸ਼, ਰਾਜੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦਿਤਾ ਗੀਆ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ 2011 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਡਬਲਿਊ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 49599 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ, ਉਪ-ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।.

3. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁੱਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਥੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਗਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਲਈ ਯੂ. ਪੀ. ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਹੈ।

6. ਨਿਗਮ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲੋਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਐਕਟ 1962" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7. ਇਹ ਨਿਗਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰਨ, ਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਲਈ ਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਭੰਡਾਰ ਨਿਗਮ ਅਸਥਾਈ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ।

8. ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਜ਼ਦੂਰ (ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਕੁੱਲ 159), ਜੋ ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7ਏ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ (159) ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

10. ਨਿਗਮ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਗਮ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਨਿਗਮ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੰਬਰ ਆਈ. ਡੀ. 3 ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 72314 2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਗਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7ਏ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

12. ਮਿਤੀ 02.12.2002 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ

ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

13. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਗਮ (ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ) ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

14. ਇਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

15. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਐੱਸ. ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਆਰ. ਰਾਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

17. ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ) ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। 18. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ।

“2(ਐੱਫ) "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ, ਹੱਥੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ -

(i) ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;

(ii) ਇਕ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਵਜੋਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਐਕਟ, 1961 (1961 ਦਾ 52) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਨਹੀਂ;

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

19. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ,ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ।

20. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

21. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

22. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

23. ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. No.72314 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਡੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਗਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ) ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

25. ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇ। ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate